

2012:51

Interpellation av Karin Rågsjö (V) om snö och beredskap

Dnr 314-1809/2012

Den 5 december 2012 går till historien som snökaosets dag. 50 cm snö faller och kollektivtrafiken ställs in i nästan hela Stockholm.

Dagen efter; den 6 december är alldeles för många vägar och trottoarer fortfarande helt oframkomliga.

Den 7 december är det fortfarande extremt svårt att ta sig fram på trottoarer. Äldre, funktionshindrade och föräldrar med barnvagnar har svårt att ta sig fram. Den bäst skottade infarten är den till Stadshuset där ingången till vårt maktcentrum är helt snöfri.

Minst tre dagar innan snökaoset visste samtliga som följde SMHI:s rapporter att ett snökaos var på ingång. Trots det känns det som om snökaos i Stockholm är en stor överraskning.

Hur ser beredskapen ut för att nå förskoleföräldrar som lämnar sina barn i förskolan och kanske sedan inte har möjlighet att hämta dem. Hur kontaktas förskolorna och skolorna? Vi har en ömtålig infrastruktur i Stockholm. Men vi lever i ett klimat som innebär kyla och snö. Men varje gång det snöar kraftigt uppstår kaos som innebär att en stad i Stockholms storlek, och med som man tycker stor kapacitet, ”klappar ihop”. Det borde ex. vara möjligt att ta hjälp av räddningstjänsten eller hemvärdet för att snöröja och se till att undsätta personer som nu fick ta sig hem bäst de kunde. Med nuvarande beredskap känns det som om invånarna i Stockholm får vänja sig vid totalkaos när snöstormen kommer, och att snöröjning inte hinner med förutom utanför Stadshuset.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag ställa följande frågor till trafikborgarrådet

1. Hur är läget i Stockholms stad vad gäller beredskapen? Finns det en strategi -plan för hur vi ska möta den här typen av klass 2 varningar?
2. Hur kvalitetssäkrar vi stadens arbete med snöröjning och halkbekämpning?
3. Hur ser processen ut från det att en klass 2 varning ges genom ex SMHI om att ett oväder är på väg till dess att kaoset bryter loss?

Stockholm den 12 december 2012

Karin Rågsjö